

Arrest

nr. 261 128 van 27 september 2021

in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV, RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 31 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

Verzoekster in de zaak nr. X (hierna: eerste verzoekster), verzoekster in de zaak nr. X (hierna: tweede verzoekster), verzoekster in de zaak nr. X (hierna: derde verzoekster), verzoekster in de zaak nr. X (hierna: vierde verzoekster) en verzoeker in de zaak nr. X (hierna: verzoeker), die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 9 maart 2020 België binnen en verzoeken op 12 maart 2020 om internationale bescherming. Op 28 mei 2021 beslist de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 31 mei 2021 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De vijfde bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 15 december 1983 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. U woonde heel uw leven in Santa Tecla in La Libertad. Nadat u problemen kreeg woonde u van januari 2020 tot uw vertrek op 8 maart 2020 bij uw schoonouders in Antiguo Cuscatlan in La Libertad. Sinds december 2016 bent u gehuwd met A. B. G. R. (...) die met u in België verblijft. Samen hebben jullie twee kinderen: N. M. R. G. (...) en G. I. R. G. (...). Omwille van de problemen die u had ontvluchtten ook uw moeder M. V. R. V. (...) en uw zussen A. E. R. V. (...) en A. P. C. R. (...) met wie u samenwoonde het land. Ook het zontje van E. (...), D. A. L. R. (...) reisde met jullie mee. In El Salvador was u werkzaam als vennoot voor het familiebedrijf genaamd P. A. D. (...) en ook nu bent u nog steeds actief als consultant voor het bedrijf.

Op vrijdag 3 januari 2020 nam u de bus naar huis van het werk toen u problemen kreeg met twee bendeleden. Ze benaderden u en vroegen van welke bende u was aangezien u verschillende tattoos hebt. U zei dat u niet van een bende was en veranderde naar een zijte meer vooraan in de bus. Eén van de twee bendeleden volgde u en probeerde uw telefoon af te pakken waarop u zijn hand wegsloeg. Daarop werd het bendelid kwaad en riep hij dat het de Mara Salvatrucha (MS) was die in dat gebied de leiding had en hij gaf u een vuistslag in het gezicht. Uit reflex stond u recht en gaf u op uw beurt het bendelid een vuistslag in het gezicht waardoor hij op de grond viel. De andere kerel kwam nu ook naar voor in de bus en hielp hem recht. Beide bendeleden begonnen u te bedreigen en zeiden dat ze u gingen vermoorden en dat ze wisten waar u woonde en uw familie wel kenden. Ze deden nog het teken van de MS en stapten van de bus. U bleef op de bus zitten en ging naar huis.

Op woensdag 8 januari 2020 vond uw vrouw een briefje onder jullie deur waarop stond: "Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden". Jullie raakten in paniek en besloten om zaterdag met heel de familie en onder begeleiding van de bewakingsdienst van uw bedrijf en met de hulp van uw schoonvader te verhuizen naar uw schoonouders.

Op woensdag 15 januari 2020 ging u nog iets regelen voor uw bedrijf en besloot u ook nog naar jullie woning terug te keren om de honden eten te geven. Toen u daar aankwam werd u aangesproken door de vrouw die al jaren brood verkoopt in jullie colonia. Zij wist u te zeggen dat de bende haar gevraagd had jullie woning in het oog te houden. U bedankte haar, ging het huis binnen om de honden eten te geven en te verzorgen, op te ruimen wat de honden hadden verwoest, de borden bij elkaar te zoeken en schoon te maken, waarna u terug vertrok en de politie contacteerde. De politie zei enkel dat de aangifte genoteerd was en dat ze bezig waren met de zaak. U vertelde daarna ook aan uw familie wat er gebeurd was en jullie besloten het land te verlaten. Jullie bleven binnen in het huis van uw schoonouders tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 8 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 12 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bende u of uw familie zal vermoorden uit wraak omdat u aan één van hen een vuistslag in het gezicht hebt gegeven.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaart, uw geboorteakte, een klacht die u indiende bij de politie in El Salvador, de dreigbrief die jullie ontvingen en enkele opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van u en van uw zus A. E. (...).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat u bedreigd werd door leden van de bende MS omdat u één van hen uit zelfverdediging een slag in zijn gezicht had gegeven. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht.

U stelt dat u op 3 januari 2020 problemen kreeg omdat u korte mouwen droeg en uw tattoos zichtbaar waren. Hierdoor zouden enkele bendeleden gedacht hebben dat u tot een bende behoorde en zouden ze u hebben lastig gevallen. Om te beginnen wordt vastgesteld dat u voor januari 2020 nooit eerder problemen ondervond met de bendes in uw land (CGVS (...), p. 10). Nochtans woonde u al uw hele leven in dezelfde wijk, die steeds al door dezelfde bende, de Mara Salvatrucha, werd gecontroleerd (CGVS (...), p. 5). U werkte ook al sinds 2006 voor hetzelfde bedrijf, behoudens een korte periode van anderhalf jaar in 2010, en geeft aan dat u zo'n één tot twee keer per week met de bus naar uw werk ging (CGVS (...), p. 7). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u zich ervan bewust bent dat de bende via posteras/posteros (uitkijkposten/informanten) de wijk in het oog houdt (CGVS (...), p. 12). Gezien deze situatie komt het dan ook uitermate onwaarschijnlijk over dat de bende niet zou weten wie u was, of dat u zelfs zou denken dat zij dat niet zouden weten. Om hun controle van de wijk te bestendigen moet de bende immers op de hoogte zijn van het reilen en zeilen in haar activiteitsgebied. Het komt enerzijds weinig geloofwaardig over dat u uw vele tattoos al die jaren verborgen zou hebben gehouden voor uw wijk en voor de informanten van de bende. Moest de bende er aanstoot aan hebben genomen mag worden verwacht dat ze u daar al veel eerder zouden hebben op aangesproken. Uw tattoos lijken bovendien niet op de typische tattoos (gang tattoos) die je vaak ziet bij bendeleden in El Salvador en die wijzen op lidmaatschap van een bepaalde bende, rang in de bende, en persoonlijke prestaties. U hebt

immers artistieke tattoos, mooi afgewerkt en met veel kleur. Zo staat er ondermeer een Japans masker op uw arm en ook een keukenmes met verschillende gekleurde groenten dat verwijst naar uw passie voor de keuken (CGVS (...), p. 10). Het houdt dan ook geen steek dat de bendeleden plots na al die tijd zouden denken dat u van een bende zou zijn.

In het licht van uw hierboven aangetoonde eigen bewustzijn van de bendesituatie in uw wijk komt het verder weinig plausibel over dat u zou zijn overgegaan tot een fysieke confrontatie met de bendeleden die u van uw gsm wilden beroven en één van hen zou neergeslagen hebben (CGVS (...), p. 9). Sterker nog is dat u weliswaar stopte met de bus te nemen maar dat u en uw familieleden in de daaropvolgende dagen in het huis bleven wonen en naar het werk gingen, terwijl de bendeleden expliciet hadden gezegd dat ze u zouden vermoorden en uw familie kenden (CGVS (...), p. 9, 12-13). Uw verklaring daarvoor, dat jullie er niet aan gedacht hadden dat ze, behalve u, ook de andere familieleden zouden viseren houdt in het licht van de ingeroepen bedreigingen door de Mara Salvatrucha weinig steek (CGVS (...), p. 12).

Vijf dagen na het incident, op woensdag 8 januari, zou u bovendien een dreigbriefje ontvangen hebben waarin dezelfde bedreiging opnieuw werd herhaald en expliciet werd gesteld dat ook uw familieleden zouden gedood worden. Pas toen zou beseft hebben dat jullie het huis moesten verlaten en moesten onderduiken. Toch zouden jullie nog steeds tot de daaropvolgende zaterdag, 11 januari, hebben gewacht om te vertrekken naar uw schoonouders. U poogt dit te verklaren door te zeggen dat u op zaterdag de gewapende bewaking van uw bedrijf kon inschakelen (CGVS (...), p. 13-14). Indien er een imminente doodsb bedreiging van de Mara Salvatrucha zou geweest zijn komt het weinig plausibel over dat u daarvoor nog drie dagen in het huis zou blijven. Logischerwijze zou men mogen verwachten dat u de bewakingsdienst van het bedrijf zou hebben opgevorderd om jullie onmiddellijk te komen halen. U was immers vennoot in het bedrijf van uw oom, de broer van uw inwonende moeder die eveneens bedreigd was (CGVS (...), p. 6). Gevraagd hoe jullie in die periode de veiligheid konden garanderen zegt u dat jullie de deur sloten en de honden buiten lieten (CGVS (...), p. 14). Dat dit de bende ervan zou kunnen weerhouden om jullie huis binnen te komen en jullie te vermoorden komt weinig aannemelijk over. Dat jullie werkelijk zulke expliciete en onvoorwaardelijke doodsb bedreigingen van de Mara Salvatrucha zouden hebben gekregen kan moeilijk in overeenstemming gebracht worden met zulk een nonchalante aanpak van uwentwege. De geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten wordt hierdoor dan ook verder aangetast.

Daarnaast komt het ook niet logisch over dat de Mara Salvatrucha een briefje onder jullie deur zou komen steken om jullie nogmaals te verwittigen dat ze jullie allemaal zullen vermoorden. Dit zou immers de beste manier zijn om jullie te doen onderduiken. U stelt dat het misschien was om angst te zaaien (CGVS (...), p. 14). Zelfs indien dit zo zou zijn lijkt het feit dat ze jullie bovendien nog ruim de tijd en mogelijkheid zouden geven om naar elders te vertrekken helemaal in tegenspraak met de intentie zich te wreken op u en uw familieleden. Deze werkwijze komt niet plausibel over en tast weerom de geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten aan.

De geloofwaardigheid van uw vrees voor de wraak van de Mara Salvatrucha wordt verder onderuit gehaald doordat u stelt op 15 januari 2020 te zijn teruggekeerd naar uw woning omdat u de honden wilden gaan eten geven (CGVS (...), p. 9, p. 15). Indien u het welzijn van de honden dermate belangrijk vond mag er worden van uitgegaan dat u ze, indien u werkelijk voor uw leven vreesde, wel zou hebben meegenomen eerder dan ze achter te laten met wat eten zodat u nog zou moeten terugkomen. Overigens had u blijkens uw verklaringen ook iemand anders kunnen inschakelen om uw veiligheid niet in het gedrang te brengen. U zou de honden immers later toch door een vriend hebben laten ophalen (CGVS (...), p. 16). Het wordt nog sterker als u stelt dat u bij aankomst aan het huis werd aangesproken door N. M. (...), een broodverkoopster en postera van de bende, die u kwam vertellen dat zij de bende moest informeren over het komen en gaan in uw huis (CGVS (...), p. 15). Nadat zij u dit vertelde kon u vermoeden dat de kans reëel was dat zij de bende dan ook effectief zou informeren over uw aanwezigheid in het huis. U stelt zelf dat u geen vertrouwen had in haar goede intenties (CGVS (...), p. 15). Toch maakte u zich niet zo snel mogelijk uit de voeten. Niet enkel ging u de honden nog eten geven maar u nam ook nog de tijd om ze te verzorgen, op te ruimen wat de honden hadden verwoest, de borden bij elkaar te zoeken en schoon te maken voor uw vertrek (CGVS (...), p. 15). Het hoeft geen betoog dat dit gedrag niet in overeenstemming te brengen is met het bestaan van een imminente doodsb bedreiging door de Mara Salvatrucha die een fysieke aanwezigheid in uw wijk zou hebben en u binnen de kortste keren zou kunnen aanvallen.

Aan de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vrees of risico bij terugkeer zouden liggen kan gezien het bovenstaande geen geloof worden gehecht. Deze feiten vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

De documenten die u indient kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Jullie identiteitsdocumenten bevestigen jullie identiteit, die momenteel door het CGVS niet betwist wordt. De klacht die u voorlegt beschrijft de feiten zoals u ze bij het CGVS vertelt, maar is louter gebaseerd op uw eigen verklaringen waardoor ze verder weinig bewijskrachtig is. Ook het dreigbriefje dat bij de klacht werd gevoegd is onvoldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen de hierboven besproken geloofwaardigheidsbevindingen. Zulk een briefje kan door éénieder worden gefabriceerd.

Op 12 mei 2021 ontving het CGVS nog één opmerking over uw persoonlijk onderhoud en één over dat van uw zus A. E. (...). Het betreft een fout in uw thuisadres, en een vergissing waar 'zus' geschreven werd in plaats van 'broer'. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden, maar zij veranderen verder niets aan de inhoud van uw beslissing.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in

aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 2 mei 1989 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. De laatste tien jaar voor uw vertrek uit het land woonde u bij uw man en zijn familie in Santa Tecla in La Libertad. Sinds december 2016 bent u gehuwd met uw man G. G. R. (...) die met u in België verblijft. Samen hebben jullie twee kinderen: N. M. R. G. (...) en G. I. R. G. (...). Omwille van de problemen die uw man had ontvluchtten ook zijn moeder M. V. R. V. (...) en zijn zussen A. E. R. V. (...) en A. P. C. R. (...) met wie jullie samenwoonden het land. Ook het zoontje van E. (...), D. A. L. R. (...)

reisde met jullie mee. In El Salvador was uw man werkzaam als vennoot voor het familiebedrijf genaamd P. A. D. (...) en ook nu is hij nog steeds actief als consultant voor het bedrijf. Zelf was u huisvrouw en zorgde u voor de kinderen.

Op vrijdag 3 januari 2020 nam uw man de bus naar huis van het werk toen hij problemen kreeg met twee bendeleden. Ze benaderden hem en vroegen van welke bende hij was aangezien hij verschillende tattoos heeft. Hij zei dat hij niet van een bende was en verplaatste zich naar een zitje meer vooraan in de bus. Eén van de twee bendeleden volgde hem en probeerde zijn telefoon af te pakken waarop hij zijn hand wegsloeg. Daarop werd het bendelid kwaad en riep hij dat het de Mara Salvatrucha (MS) was die in dat gebied de leiding had en hij gaf uw man een vuistslag in het gezicht. Uit reflex stond uw man recht en gaf hij op zijn beurt het bendelid een vuistslag in het gezicht waardoor hij op de grond viel. De andere kerel kwam nu ook naar voor in de bus en hielp hem recht. Beide bendeleden begonnen uw man te bedreigen en zeiden dat ze hem gingen vermoorden en dat ze wisten waar hij woonde en zijn familie wel kenden. Ze deden nog het teken van de MS en stapten van de bus. Uw man bleef op de bus zitten en ging naar huis.

Op woensdag 8 januari 2020 vond u een briefje onder jullie deur waarop stond: "Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden". Jullie raakten in paniek en besloten om zaterdag met heel de familie en onder begeleiding van de bewakingsdienst van het bedrijf van uw man en met de hulp van uw vader te verhuizen naar uw ouders.

Op woensdag 15 januari 2020 ging uw man nog iets regelen voor zijn bedrijf en besloot hij ook nog naar jullie woning terug te keren om de honden eten te geven. Toen hij daar aankwam werd hij aangesproken door de vrouw die al jaren brood verkoopt in jullie colonia. Zij wist hem te zeggen dat de bende haar gevraagd had jullie woning in het oog te houden. Uw man bedankte haar en ging de honden eten geven waarna hij terug vertrok en de politie contacteerde. De politie zei enkel dat de aangifte genoteerd was en dat ze bezig waren met de zaak. Uw man vertelde daarna ook aan de rest van de familie wat er gebeurd was en jullie besloten het land te verlaten. Jullie bleven binnen in het huis van uw ouders tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 8 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 12 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bende u of uw familie zal vermoorden omwille van de bedreigingen die ze hebben geuit.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de internationale paspoorten van alle familieleden, de nationale identiteitskaart van alle volwassen familieleden, de geboorteakte van uw man, een klacht die uw man indiende bij de politie in El Salvador, de dreigbrief die jullie ontvingen en enkele opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van uw man en van uw schoonzus A. E. (...).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de

Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man G. G. R. (...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw man. Deze beslissing luidt als volgt:
“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de moeder van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 30 april 1963 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. Sinds 2018 woonde u terug in het huis waar u opgroeide en waar uw kinderen woonden, gelegen in Santa Tecla in La Libertad. U woonde daar met uw zoon G. G. R. (...), uw schoondochter A. B. G. R. (...), hun kinderen N. M. R. G. (...) en G. I. R. G. (...) en uw dochters A. P. C. R. (...) en A. E. R. V. (...) en haar zoontje D. A. L. R. (...). In El Salvador was uw zoon werkzaam als vennoot voor het familiebedrijf genaamd P. A. D. (...) en ook nu is hij nog steeds actief als consultant voor het bedrijf. Zelf was u gepensioneerd. Omwille van de problemen van uw zoon zag heel de familie zich genoodzaakt het land te verlaten.

Op vrijdag 3 januari 2020 nam uw zoon de bus naar huis van het werk toen hij problemen kreeg met twee benedeleden. Ze benaderden hem en vroegen van welke bende hij was aangezien hij verschillende tattoos heeft. Hij zei dat hij niet van een bende was en verplaatste zich naar een zitje meer vooraan in de bus. Eén van de twee benedeleden volgde hem en probeerde zijn telefoon af te pakken waarop hij zijn hand wegsloeg. Daarop werd het bendelid kwaad en riep hij dat het de Mara Salvatrucha (MS) was die in dat gebied de leiding had en hij gaf uw zoon een vuistslag in het gezicht. Uit reflex stond uw zoon recht en gaf hij op zijn beurt het bendelid een vuistslag in het gezicht waardoor hij op de grond viel. De andere kerel kwam nu ook naar voor in de bus en hielp hem recht. Beide benedeleden begonnen uw zoon te bedreigen en zeiden dat ze hem gingen vermoorden en dat ze wisten waar hij woonde en zijn familie wel kenden. Ze deden nog het teken van de MS en stapten van de bus. Uw zoon bleef op de bus zitten en ging naar huis.

Op woensdag 8 januari 2020 vond u een briefje onder jullie deur waarop stond: “Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden”. Jullie raakten in paniek en besloten om zaterdag met heel de familie en onder begeleiding van de bewakingsdienst van het bedrijf van uw zoon en met de hulp van zijn schoonvader te verhuizen naar de schoonouders van uw zoon.

Op woensdag 15 januari 2020 ging uw zoon nog iets regelen voor zijn bedrijf en besloot hij ook nog naar jullie woning terug te keren om de honden eten te geven. Toen hij daar aankwam werd hij aangesproken door de vrouw die al jaren brood verkoopt in jullie colonia. Zij wist hem te zeggen dat de bende haar gevraagd had jullie woning in het oog te houden. Uw zoon bedankte haar en ging de honden eten geven waarna hij terug vertrok en de politie contacteerde. De politie zei enkel dat de aangifte genoteerd was en dat ze bezig waren met de zaak. Uw zoon vertelde daarna ook aan de rest van de familie wat er gebeurd was en jullie besloten het land te verlaten. Jullie bleven binnen in het huis van de schoonouders van uw zoon tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 8 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 12 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bende u of uw familie zal vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort en uw nationale identiteitskaart (DUI).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon G. G. R. (...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw man. Deze beslissing luidt als volgt:
“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van derde verzoekster – i.e. de zus van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 6 augustus 1993 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. U woonde heel uw leven in het huis van uw moeder M. V. R. V. (...). Vlak voor uw vertrek woonde u er samen met uw zus A. E. R. V. (...), haar zontje D. A. L. R. (...), uw broer G. A. G. R. (...), zijn vrouw A. B. G. R. (...) en hun kinderen N. M. R. G. (...) en G. I. R. G. (...). Omwille van de problemen die uw broer had moesten jullie allemaal El Salvador verlaten. In El Salvador was uw broer werkzaam als vennoot voor het familiebedrijf genaamd P. A. D. (...) en ook nu is hij nog steeds actief als consultant voor het bedrijf. Zelf werkte u als analist in de bank Banco de America Central.

Op vrijdag 3 januari 2020 nam uw broer de bus naar huis van het werk toen hij problemen kreeg met twee bendeleden. Ze benaderden hem en vroegen van welke bende hij was aangezien hij verschillende tattoos heeft. Hij zei dat hij niet van een bende was en verplaatste zich naar een zitje meer vooraan in de bus. Eén van de twee bendeleden volgde hem en probeerde zijn telefoon af te pakken waarop hij zijn hand wegsloeg. Daarop werd het bendelid kwaad en riep hij dat het de Mara Salvatrucha (MS) was die in dat gebied de leiding had en hij gaf uw broer een vuistslag in het gezicht. Uit reflex stond uw broer recht en gaf hij op zijn beurt het bendelid een vuistslag in het gezicht waardoor hij op de grond viel. De andere kerel kwam nu ook naar voor in de bus en hielp hem recht. Beide bendeleden begonnen uw broer te bedreigen en zeiden dat ze hem gingen vermoorden en dat ze wisten waar hij woonde en zijn familie wel kenden. Ze deden nog het teken van de MS en stapten van de bus. Uw broer bleef op de bus zitten en ging naar huis.

Op woensdag 8 januari 2020 vond u een briefje onder jullie deur waarop stond: “Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden”. Jullie raakten in paniek en besloten om zaterdag met heel de familie en onder begeleiding van de bewakingsdienst van het bedrijf van uw broer en met de hulp van de vader van uw schoonzus te verhuizen naar de schoonouders van uw broer.

Op woensdag 15 januari 2020 ging uw broer nog iets regelen voor zijn bedrijf en besloot hij ook nog naar jullie woning terug te keren om de honden eten te geven. Toen hij daar aankwam werd hij aangesproken door de vrouw die al jaren brood verkoopt in jullie colonia. Zij wist hem te zeggen dat de bende haar gevraagd had jullie woning in het oog te houden. Uw broer bedankte haar en ging de honden eten geven waarna hij terug vertrok en de politie contacteerde. De politie zei enkel dat de aangifte genoteerd was en dat ze bezig waren met de zaak. Uw broer vertelde daarna ook aan de rest van de familie wat er gebeurd was en jullie besloten het land te verlaten. Jullie bleven binnen in het huis van de schoonouders van uw broer tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 8 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 12 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bende u of uw familie zal vermoorden door de bedreiging die ze hebben geuit ten opzichte van uw broer.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort en dat van uw zoon, uw nationale identiteitskaart (DUI) en enkele opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud van uw broer en van uzelf.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft

kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer G. A. G. R. (...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw broer. Deze beslissing luidt als volgt:

“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De vierde bestreden beslissing, die ten aanzien van vierde verzoekster – i.e. de zus van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 17 maart 1998 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. Het laatste anderhalf jaar voor uw vertrek uit het land woonde u in het huis van uw moeder M. V. R. V. (...) samen met uw zus A. E. R. V. (...), haar zoontje D. A. L. R. (...), uw broer G. G. R. (...), zijn vrouw A. B. G. R. (...) en hun kinderen N. M. R. G. (...) en G. I. R. G. (...). Omwille van de problemen die uw broer had moesten jullie allemaal El Salvador verlaten. In El Salvador was uw broer werkzaam als vennoot voor het familiebedrijf genaamd P. A. D. (...) en ook nu is hij nog steeds actief als consultant voor het bedrijf. Zelf was u sinds een jaar werkzaam voor het call center A. S. (...).

Op vrijdag 3 januari 2020 nam uw broer de bus naar huis van het werk toen hij problemen kreeg met twee bendeleden. Ze benaderden hem en vroegen van welke bende hij was aangezien hij verschillende tattoos heeft. Hij zei dat hij niet van een bende was en verplaatste zich naar een zitje meer vooraan in

de bus. Eén van de twee bendeleden volgde hem en probeerde zijn telefoon af te pakken waarop hij zijn hand wegsloeg. Daarop werd het bendelid kwaad en riep hij dat het de Mara Salvatrucha (MS) was die in dat gebied de leiding had en hij gaf uw broer een vuistslag in het gezicht. Uit reflex stond uw broer recht en gaf hij op zijn beurt het bendelid een vuistslag in het gezicht waardoor hij op de grond viel. De andere kerel kwam nu ook naar voor in de bus en hielp hem recht. Beide bendeleden begonnen uw broer te bedreigen en zeiden dat ze hem gingen vermoorden en dat ze wisten waar hij woonde en zijn familie wel kenden. Ze deden nog het teken van de MS en stapten van de bus. Uw broer bleef op de bus zitten en ging naar huis.

Op woensdag 8 januari 2020 vond u een briefje onder jullie deur waarop stond: "Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden". Jullie raakten in paniek en besloten om zaterdag met heel de familie en onder begeleiding van de bewakingsdienst van het bedrijf van uw broer en de hulp van zijn schoonvader te verhuizen naar uw ouders.

Op woensdag 15 januari 2020 ging uw broer nog iets regelen voor zijn bedrijf en besloot hij ook nog naar jullie woning terug te keren om de honden eten te geven. Toen hij daar aankwam werd hij aangesproken door de vrouw die al jaren brood verkoopt in jullie colonia. Zij wist hem te zeggen dat de bende haar gevraagd had jullie woning in het oog te houden. Uw broer bedankte haar en ging de honden eten geven waarna hij terug vertrok en de politie contacteerde. De politie zei enkel dat de aangifte genoteerd was en dat ze bezig waren met de zaak. Uw broer vertelde daarna ook aan de rest van de familie wat er gebeurd was en jullie besloten het land te verlaten. Jullie bleven binnen in het huis van de ouders van uw schoonzus tot aan jullie vertrek uit het land.

Op 8 maart 2020 namen jullie het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en van Spanje naar België waar jullie op 12 maart 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indienden.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de bende u of uw familie zal vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort en uw DUI.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de

groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw broer G. G. R. (...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw broer. Deze beslissing luidt als volgt:

“(...)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV X, is de echtgenoot van eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, de zoon van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X en de broer van derde en vierde verzoekster, wiens beroepen bij de Raad respectievelijk gekend zijn onder de rolnummers RvV X en RvV X. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op dezelfde weigeringsmotieven. In de verzoekschriften van verzoeksters wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de vijf zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van hun enig middel dat verzoekende partijen van mening zijn dat de bestreden beslissingen het zorgvuldigheidsbeginsel schenden.

Wat betreft de opmerking van de commissaris-generaal dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn er veelal geen band met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig is, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

“Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen en overvallen door de bendeleden die verzoekende partij hebben gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn. Meer nog, de bedreigingen werden erger en erger naarmate verzoekende partij klacht indiende en bescherming vroeg aan de El Salvadoraanse autoriteiten.”

Vervolgens merken verzoekende partijen op *“dat er 5 mensen in haar familie gehoord werden over deze feiten: verzoekende partij, haar echtgenote, haar moeder en haar twee zussen”* en dat er *“(n)ergens in de beslissing van verzoekende partij, noch die van haar familieleden (...) gewaag (wordt) gemaakt van enige tegenstrijdigheid en/of inconsistentie”*. De commissaris-generaal baseert zich volgens hen

doorheen zijn hele argumentatie enkel en alleen op zijn subjectief gevoel en noemt de gebeurtenissen 'uitermate onwaarschijnlijk' en 'weinig plausibel'.

Wat betreft de motieven in de bestreden beslissingen inzake het incident op de bus dat de aanleiding zou hebben gevormd voor hun problemen, laten verzoekende partijen het volgende gelden:

"Verzoekende partij kende een aantal mensen van de MS, gezien zij ook in haar wijk waren opgegroeid. Het is echter onmogelijk voor haar om iedereen die lid is van de MS te kennen. De mannen die verzoekende partij bedreigd hebben, waren lid van de MS maar waren vermoedelijk van een andere wijk. Verzoekende partij kende hen niet en zij kenden verzoekende partij niet. Verzoekende partij viel die dag op en kwam in het vizier van de bendeleden gezien haar tattoos in het oog sprongen. Dat verzoekende partij voorheen niet bedreigd was, is geen reden om niet aan te nemen dat zij in 2020 wel gevisieerd werd door de bendeleden. Verwerende partij mag dat dan wel vreemd vinden, dit betekent niet dat verzoekende partij (of haar familieleden) niet de waarheid zouden hebben verteld."

Waar de commissaris-generaal het verder weinig plausibel acht dat verzoeker een fysieke confrontatie met de bendeleden zou zijn aangegaan en zijn familieleden in de daaropvolgende dagen in het huis bleven wonen en naar het werk gingen, repliceren verzoekende partijen als volgt:

"Verwerende partij doet alsof een verhuis de simpelste zaak van de wereld is. Echter, voor verzoekende partij, haar gezin en haar familieleden was dat echt een laatste optie. Verzoekende partij koesterde de ijdele hoop dat het bij het incident op de bus zou blijven en zij verder gerust zouden gelaten worden. Niets bleek echter minder waar."

Verwerende partij heeft zich klaarblijkelijk niet kunnen inleven in de situatie waarin verzoekende partij zich in bevond. Niet alles is zo zwart en wit als verwerende partij doet uitschijnen."

Verzoekende partijen menen voorts dat de commissaris-generaal niet kan worden gevolgd in zijn kritiek op het feit dat zij na ontvangst van de dreigbrief op 8 januari 2020 nog tot 11 januari 2020 zouden hebben gewacht om te vertrekken naar verzoekers schoonouders. Zij zetten hierover het volgende uiteen:

"Het enige moment om op een veilige manier te kunnen verhuizen was overdag, 's Nachts verhuizen was te riskant. Verzoekende partij kon de beveiligingsagenten van haar werk enkel inzetten op zaterdag en niet de andere dagen. Verwerende partij doet alles erg simplistisch voor, terwijl een verhuis een hele organisatie vergde. Andermaal blijkt het gebrek aan inlevingsvermogen van verwerende partij in de situatie van verzoekende partij en haar gezin."

Waar de commissaris-generaal de door hen verklaarde werkwijze van de bendeleden niet plausibel acht, betogen verzoekende partijen als volgt:

"De werkwijze van de bendeleden is er een om de mensen zoveel mogelijk (psychische) leed te bezorgen. Zij maakten hen aldus bang op alle mogelijke manieren."

Wat betreft hun verklaringen volgens dewelke verzoeker op 15 januari 2020 teruggekeerd is naar zijn woning om de honden eten te geven, zetten verzoekende partijen het volgende uiteen:

"Verzoekende partij verhuisden naar het huis van haar schoonouders. Echter, zij konden de honden niet meenemen omdat haar schoonmoeder er zwaar allergisch aan is. Uiteraard nam verzoekende partij een risico door terug te keren naar haar woning, maar zij kon niet zo wreeds zijn om de honden te laten uithongeren en nam toch de risico om terug te keren en de honden eten te geven."

Verzoekende partijen vervolgen:

"Verwerende partij is zich duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in EL Salvador en het gevaar dat verzoekende partij er liep."

Zij baseert zich op haar eigen subjectief aanvoelen om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Dit is niet ernstig."

Verzoekende partij heeft verklaard hoe alles is gebeurd, had zij dan dood moeten zijn of zwaargewond moeten geraken, alvorens verwerende partij geloof hechtte aan haar relaas. Dergelijke redenering raakt kant noch wal."

Verzoekende partij kon geen kant op en besliste om haar land te verlaten."

Verzoekende partijen geven verder aan dat zij geen klacht durfden in te dienen bij de politie omdat de politie zelf geïnfiltrerd is door bendeleden. Dat de politie zelf corrupt is, blijkt volgens hen uit verschillende rapporten. De politie staat erom gekend informatie over klachten door te spelen aan de bendeleden, zo betogen verzoekende partijen, die ter staving hiervan citeren uit een *Country Policy and*

Information Note van de UK Home Office van januari 2021 die zij bij hun verzoekschriften voegen (stuk 3).

Verzoekende partijen stellen verder dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) duidelijk de werking van de bendes in El Salvador niet kent en ten onrechte hun vrees en problemen minimaliseert. Zij herhalen te vrezen dat de bendeleden hen zullen vermoorden en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal kan stellen dat zij geen risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade.

Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt volgens hen hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. Zij menen wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad van mening zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgen verzoekende partijen, dan menen zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merken op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeren de motieven met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stellen niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kunnen terugkeren zonder gevaar voor hun leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekende partijen bovendien achterhaald. Zij betogen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeren zij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.”

Verzoekende partijen besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens hen op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De stukken

3.2.1. Als bijlage aan de verzoekschriften wordt de *“Country Policy and Information Note. El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021 (stuk 3) als nieuw stavingstuk gevoegd.

3.2.2. Verwerende partij dient in de zaken met nrs. RvV 262 722, RvV 262 906 en RvV 262 917 een nota met opmerkingen in waarbij zij de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker voegt.

3.2.3. Op 26 augustus 2021 legt verwerende partij in de zaken met nrs. RvV 262 906 en RvV 262 917 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin onder meer wordt gerefereerd aan de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

3.2.4. Op 9 september 2021 legt verwerende partij in de zaken met nrs. RvV 262 577, RvV 262 906, RvV 262 917 en RvV 262 919 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin onder meer wordt gerefereerd aan de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen verklaren hun land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van doodsbedreigingen die door leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS) ten aanzien van hen zouden zijn geuit. Op 3 januari 2020 zou verzoeker op de bus op weg van zijn werk naar huis in Santa Tecla door twee bendeleden zijn gevraagd tot welke bende hij behoorde, waarbij de bendeleden zouden hebben verwezen naar de tatoeages op zijn armen. Verzoeker zou hen hebben duidelijk gemaakt dat hij geen bendelid was en dat hij geen problemen wou. Eén van de bendeleden zou hem echter zijn blijven lastigvallen en zijn telefoon hebben proberen af te pakken. Omdat verzoeker dat verhinderde door de hand van het bendelid weg te slaan, zou die kwaad geworden zijn en hem een vuistslag in het gezicht hebben gegeven. Daarop zou verzoeker uit reflex recht gesprongen zijn en het bendelid op zijn beurt geslagen hebben, waardoor die op de grond zou zijn gevallen. Daarop zouden beide bendeleden verzoeker hebben bedreigd door te zeggen dat ze hem zouden vermoorden, dat ze wisten waar hij woonde en dat ze zijn familie kenden. Alvorens ze van de bus stapten, zouden ze nog met de handen het teken van de MS hebben gevormd. Verzoeker zou op de bus zijn blijven zitten en zijn tocht naar huis hebben verdergezet. Thuis aangekomen zou hij de aanwezige gezinsleden hebben ingelicht over wat hem overkomen was. Verzoekende partijen zouden toen besloten hebben dat ze niet langer met de bus van en naar het werk zouden gaan. Op woensdag 8 januari 2020 zou verzoekers vrouw, eerste verzoekster *in casu*, thuis een briefje hebben gevonden waarop stond: “*Aan een homeboy raak je niet, we gaan jou en je familie vermoorden*”. Naar aanleiding hiervan zouden verzoekende partijen besloten hebben om op 11 januari 2020 naar verzoekers schoonouders in Antiguo Cuscatlan te verhuizen. De dag daarop zouden verzoeker en zijn moeder, tweede verzoekster *in casu*, samen met zijn schoonvader naar de politie zijn gegaan om klacht in te dienen. Op 15 januari 2020 zou verzoeker naar zijn bedrijf gegaan zijn om iets te regelen en nadien besloten hebben om nog eens thuis langs te gaan om te kijken hoe het met de honden ging. Daar aangekomen zou hij aangesproken zijn door een vrouw die al jaren in de wijk brood verkocht en die hem zou hebben gewaarschuwd dat de bende haar gevraagd had de woning in het oog te houden. Daarop zou verzoeker, na de honden eten te hebben gegeven, de door hen aangerichte rommel te hebben opgeruimd, enkele borden bij elkaar te hebben gezocht en te hebben schoongemaakt, de politie hebben gecontacteerd. De politie zou slechts gezegd hebben dat het onderzoek liep en dat de aangifte genoteerd was. Nadat verzoeker thuis zijn familie had ingelicht over het feit dat de bende hun huis in de gaten hield, zouden verzoekende partijen besloten hebben hun land van herkomst te verlaten. Zij zouden vervolgens bij verzoekers schoonouders opgesloten hebben geleefd tot aan hun vertrek uit El Salvador op 8 maart 2020. Bij terugkeer stellen zij te vrezen dat zij door de MS zullen worden vermoord uit wraak voor verzoekers fysiek verweer tegen één van hun leden.

Ter staving van hun relaas legden verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure hun paspoorten en identiteitskaarten, de paspoorten van de twee kinderen van verzoeker en eerste verzoekster, het paspoort van de zoon van derde verzoekster, de geboorteakte van verzoeker, informatie van de burgerlijke stand betreffende verzoeker en eerste verzoekster en een klacht bij de politie voor, alsook fotokopieën van de dreigbrief die zij ontvingen en enkele opmerkingen van hun advocaat met betrekking tot het persoonlijk onderhoud van verzoeker en derde verzoekster (administratief dossier (hierna: adm. doss.) verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5+B, map met ‘documenten’; adm. doss. derde verzoekster, stuk 5, map met ‘documenten’; adm. doss. tweede verzoekster, stuk 6, map met ‘documenten’; adm. doss. vierde verzoekster, stuk 5, map met ‘documenten’).

De door verzoekende partijen neergelegde identiteitsdocumenten kunnen dienen ter staving van hun identiteit en die van hun kinderen, die *in casu* niet wordt betwist doch geen betrekking heeft op de door hen aangevoerde feiten en vrees. De klacht die verzoeker en tweede verzoekster bij de politie zouden hebben ingediend, bevat louter verzoekers verklaringen over de feiten waarop verzoekende partijen zich beroepen ter ondersteuning van hun verzoeken om internationale bescherming, doch deze worden op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Uit niets blijkt dat deze verklaringen werden onderzocht, laat staan gegrond bevonden door de bevoegde instanties. De loutere omstandigheid dat verzoeker bij de politie een verklaring heeft afgelegd kan dan ook niet worden beschouwd als een objectief bewijs van de feiten die hierin worden vermeld. De dreigbrief is een eenvoudig handgeschreven briefje dat door eenieder kan zijn opgesteld. Verzoekende partijen leggen overigens niet het origineel maar slechts een fotokopie neer. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De opmerkingen van de advocaat van verzoekende partijen, tot slot, betreffen twee correcties van de notities van het persoonlijk

onderhoud van respectievelijk verzoeker en derde verzoekster en hebben geen betrekking op de kern van hun relaas.

Gelet op de uiterst beperkte bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van verzoekende partijen geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoekende partijen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van hun relaas, in samenhang met de door hen voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Te dezen stelt de Raad na lezing van de administratieve dossiers en in navolging van de commissaris-generaal vast dat aan de door verzoekende partijen ingeroepen feiten die aan de basis van hun vrees bij terugkeer naar hun land van herkomst zouden liggen geen geloof kan worden gehecht.

Vooreerst kunnen de verklaringen van verzoekende partijen over de aanleiding voor het ontstaan van de door hen voorgehouden problemen met leden van de bende MS niet overtuigen. Hierover zet de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker op goede gronden het volgende uiteen:

“U stelt dat u op 3 januari 2020 problemen kreeg omdat u korte mouwen droeg en uw tattoos zichtbaar waren. Hierdoor zouden enkele bendeleden gedacht hebben dat u tot een bende behoorde en zouden ze u hebben lastig gevallen. Om te beginnen wordt vastgesteld dat u voor januari 2020 nooit eerder problemen ondervond met de bendes in uw land (CGVS (...), p. 10). Nochtans woonde u al uw hele leven in dezelfde wijk, die steeds al door dezelfde bende, de Mara Salvatrucha, werd gecontroleerd (CGVS (...), p. 5). U werkte ook al sinds 2006 voor hetzelfde bedrijf, behoudens een korte periode van anderhalf jaar in 2010, en geeft aan dat u zo’n één tot twee keer per week met de bus naar uw werk ging (CGVS (...), p. 7). Uit uw verklaringen blijkt ook dat u zich ervan bewust bent dat de bende via posteras/posteros (uitkijkposten/informanten) de wijk in het oog houdt (CGVS (...), p. 12). Gezien deze situatie komt het dan ook uitermate onwaarschijnlijk over dat de bende niet zou weten wie u was, of dat u zelfs zou denken dat zij dat niet zouden weten. Om hun controle van de wijk te bestendigen moet de bende immers op de hoogte zijn van het reilen en zeilen in haar activiteitsgebied. Het komt enerzijds weinig geloofwaardig over dat u uw vele tattoos al die jaren verborgen zou hebben gehouden voor uw wijk en voor de informanten van de bende. Moest de bende er aanstoot aan hebben genomen mag worden verwacht dat ze u daar al veel eerder zouden hebben op aangesproken. Uw tattoos lijken bovendien niet op de typische tattoos (gang tattoos) die je vaak ziet bij bendeleden in El Salvador en die wijzen op lidmaatschap van een bepaalde bende, rang in de bende, en persoonlijke prestaties. U hebt immers artistieke tattoos, mooi afgewerkt en met veel kleur. Zo staat er ondermeer een Japans masker op uw arm en ook een keukenmes met verschillende gekleurde groenten dat verwijst naar uw passie voor de keuken (CGVS (...), p. 10). Het houdt dan ook geen steek dat de bendeleden plots na al die tijd zouden denken dat u van een bende zou zijn.”

Met het betoog dat verzoeker een aantal leden van de MS kende die ook in zijn wijk waren opgegroeid maar dat hij onmogelijk iedereen die lid is van de MS kan kennen en dat de mannen die hem bedreigd hebben vermoedelijk van een andere wijk kwamen, verklaren verzoekende partijen niet waarom bendeleden verzoeker op die bewuste dag zouden hebben gevisieerd op verdenking van lidmaatschap van een andere bende en dit louter op basis van tatoeages die er allerminst uitzien als typische bendetatoeages – dit wordt door verzoekende partijen niet betwist – en die verzoeker bovendien nooit eerder in de problemen zouden hebben gebracht, niettegenstaande hij reeds op zijn zeventiende tatoeages had, hij altijd in Santa Tecla heeft gewoond en zijn wijk altijd al gecontroleerd werd door de MS (adm. doss. verzoeker, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 en 10). De summiere uitleg dat verzoeker die dag “opviel” en in het vizier van de bendeleden kwam omdat zijn tattoos “in het oog sprongen”, is in het licht van de gegeven omstandigheden niet afdoende.

Verzoekende partijen achten verder het feit dat verzoeker voorheen niet werd bedreigd “geen reden om niet aan te nemen dat (...) (hij) in 2020 wel gevisieerd werd door de bendeleden”. De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partijen toekomt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door de bevindingen van de commissaris-generaal zonder meer tegen te spreken blijven zij daartoe in gebreke.

De commissaris-generaal wijst vervolgens terecht op het volgende:

“In het licht van uw hierboven aangetoonde eigen bewustzijn van de bendesituatie in uw wijk komt het verder weinig plausibel over dat u zou zijn overgegaan tot een fysieke confrontatie met de bendeleden die u van uw gsm wilden beroven en één van hen zou neergeslagen hebben (CGVS (...), p. 9). Sterker nog is dat u weliswaar stopte met de bus te nemen maar dat u en uw familieleden in de daaropvolgende dagen in het huis bleven wonen en naar het werk gingen, terwijl de bendeleden expliciet hadden gezegd dat ze u zouden vermoorden en uw familie kenden (CGVS (...), p. 9, 12-13). Uw verklaring daarvoor, dat jullie er niet aan gedacht hadden dat ze, behalve u, ook de andere familieleden zouden viseren houdt in het licht van de ingeroepen bedreigingen door de Mara Salvatrucha weinig steek (CGVS (...), p. 12).”

Indien een verhuis voor hen slechts een laatste optie was en zij de ijdele hoop koesterden dat het bij het incident op de bus zou blijven en dat zij verder met rust gelaten zouden worden, zoals zij in hun verzoekschriften poneren, verklaren verzoekende partijen niet waarom zij dan hun voorzorgen namen door niet langer de bus te nemen om naar het werk te gaan. Dergelijke halfslachtige houding is niet verenigbaar met de voorgehouden ernst van de dreiging, die zich bovendien volgens hun verklaringen tot de hele familie uitstreckte. Met het verwijt dat de commissaris-generaal zich klaarblijkelijk niet heeft kunnen inleven in de situatie waarin zij zich bevonden en dat niet alles zo zwart en wit is als de commissaris-generaal doet uitschijnen, brengen verzoekende partijen geen argumenten of elementen aan die een ander licht werpen op bovenstaande concrete en pertinente motieven.

De commissaris-generaal kan tevens worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker verder als volgt overweegt:

“Vijf dagen na het incident, op woensdag 8 januari, zou u bovendien een dreigbriefje ontvangen hebben waarin dezelfde bedreiging opnieuw werd herhaald en expliciet werd gesteld dat ook uw familieleden zouden gedood worden. Pas toen zou beseft hebben dat jullie het huis moesten verlaten en moesten onderduiken. Toch zouden jullie nog steeds tot de daaropvolgende zaterdag, 11 januari, hebben gewacht om te vertrekken naar uw schoonouders. U poogt dit te verklaren door te zeggen dat u op zaterdag de gewapende bewaking van uw bedrijf kon inschakelen (CGVS (...), p. 13-14). Indien er een imminente doodsb bedreiging van de Mara Salvatrucha zou geweest zijn komt het weinig plausibel over dat u daarvoor nog drie dagen in het huis zou blijven. Logischerwijze zou men mogen verwachten dat u de bewakingsdienst van het bedrijf zou hebben opgevorderd om jullie onmiddellijk te komen halen. U was immers vennoot in het bedrijf van uw oom, de broer van uw inwonende moeder die eveneens bedreigd was (CGVS (...), p. 6). Gevraagd hoe jullie in die periode de veiligheid konden garanderen zegt u dat jullie de deur sloten en de honden buiten lieten (CGVS (...), p. 14). Dat dit de bende ervan zou kunnen weerhouden om jullie huis binnen te komen en jullie te vermoorden komt weinig aannemelijk over. Dat jullie werkelijk zulke expliciete en onvoorwaardelijke doodsb bedreigingen van de Mara Salvatrucha zouden hebben gekregen kan moeilijk in overeenstemming gebracht worden met zulk een nonchalante aanpak van uwentwege. De geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten wordt hierdoor dan ook verder aangetast.”

Dat het enige moment om op een veilige manier te kunnen verhuizen overdag was en dat het te riskant was om 's nachts te verhuizen, zoals verzoekende partijen opmerken, neemt niet weg dat er meerdere dagen verstreken zijn tussen het moment waarop zij de dreigbrief zouden hebben gevonden en hun verhuis naar de schoonouders van verzoeker. Dat verzoeker de beveiligingsagenten van zijn werk enkel kon inzetten op zaterdag en niet op andere dagen, is dan weer een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De kritiek dat de commissaris-generaal alles erg simplistisch voorstelt, terwijl een verhuis een hele organisatie vergt, doet niets af aan het feit dat verzoekende partijen volgens hun verklaringen het voorwerp uitmaakten van een imminente doodsb bedreiging door de MS. Dat organisatorische redenen hen ervan weerhouden zouden hebben om eerder naar verzoekers schoonouders te vluchten, kan in het licht van de ernst en urgentie van de situatie waarin zij zich zouden hebben bevonden niet overtuigen. Door de commissaris-generaal andermaal een gebrek aan inlevingsvermogen te verwijten slagen verzoekende partijen er niet in de pertinente bevindingen van de bestreden beslissingen met concrete en doorslaggevende argumenten te weerleggen of te ontkrachten.

Verder wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker terecht op het volgende:

“Daarnaast komt het ook niet logisch over dat de Mara Salvatrucha een briefje onder jullie deur zou komen steken om jullie nogmaals te verwittigen dat ze jullie allemaal zullen vermoorden. Dit zou immers de beste manier zijn om jullie te doen onderduiken. U stelt dat het misschien was om angst te zaaien

(CGVS (...), p. 14). *Zelfs indien dit zo zou zijn lijkt het feit dat ze jullie bovendien nog ruim de tijd en mogelijkheid zouden geven om naar elders te vertrekken helemaal in tegenspraak met de intentie zich te wreken op u en uw familieleden. Deze werkwijze komt niet plausibel over en tast weerom de geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten aan.*

Met het summiere betoog dat de werkwijze van de bendeleden er een is “om de mensen zoveel mogelijk (psychische) leed te bezorgen” en dat zij hen dus bang maakten op alle mogelijke manieren weerleggen verzoekende partijen geenszins de pertinente overweging dat de bendeleden hen zodoende de gelegenheid gaven zich aan hen te onttrekken en blijven zij in gebreke te verklaren waarom de bendeleden dat zouden doen indien het daadwerkelijk hun intentie was zich op verzoeker en zijn familie te wreken.

Voorts kan de commissaris-generaal worden gevolgd in volgende pertinente motieven in hoofde van verzoeker:

“De geloofwaardigheid van uw vrees voor de wraak van de Mara Salvatrucha wordt verder onderuit gehaald doordat u stelt op 15 januari 2020 te zijn teruggekeerd naar uw woning omdat u de honden wilden gaan eten geven (CGVS (...), p. 9, p. 15). Indien u het welzijn van de honden dermate belangrijk vond mag er worden van uitgegaan dat u ze, indien u werkelijk voor uw leven vreesde, wel zou hebben meegenomen eerder dan ze achter te laten met wat eten zodat u nog zou moeten terugkomen. Overigens had u blijkens uw verklaringen ook iemand anders kunnen inschakelen om uw veiligheid niet in het gedrang te brengen. U zou de honden immers later toch door een vriend hebben laten ophalen (CGVS (...), p. 16). Het wordt nog sterker als u stelt dat u bij aankomst aan het huis werd aangesproken door N. M. (...), een broodverkoopster en postera van de bende, die u kwam vertellen dat zij de bende moest informeren over het komen en gaan in uw huis (CGVS (...), p. 15). Nadat zij u dit vertelde kon u vermoeden dat de kans reëel was dat zij de bende dan ook effectief zou informeren over uw aanwezigheid in het huis. U stelt zelf dat u geen vertrouwen had in haar goede intenties (CGVS (...), p. 15). Toch maakte u zich niet zo snel mogelijk uit de voeten. Niet enkel ging u de honden nog eten geven maar u nam ook nog de tijd om ze te verzorgen, op te ruimen wat de honden hadden verwoest, de borden bij elkaar te zoeken en schoon te maken voor uw vertrek (CGVS (...), p. 15). Het hoeft geen betoog dat dit gedrag niet in overeenstemming te brengen is met het bestaan van een imminente doodsb bedreiging door de Mara Salvatrucha die een fysieke aanwezigheid in uw wijk zou hebben en u binnen de kortste keren zou kunnen aanvallen.”

Met het betoog dat zij de honden niet konden meenemen omdat verzoekers schoonmoeder er zwaar allergisch aan is, beperken verzoekende partijen zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet in *concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien geen steun vindt in de verklaring van tweede verzoekster dat ze beslisten om de honden niet mee te nemen omdat ze agressief uit de hoek konden komen naar andere mensen toe (adm. doss. tweede verzoekster, stuk 5, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Wat er ook van zij, verzoekende partijen betwisten niet dat verzoeker zich aan een risico blootstelde door naar de woning terug te keren om de honden te verzorgen en gaan verder niet in op de pertinente opmerking van de commissaris-generaal dat verzoeker ook iemand anders had kunnen inschakelen om zijn veiligheid niet in het gedrang te brengen, aangezien hij de honden later zou hebben laten ophalen door een vriend die daar geen graten in zag. Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen tevens geheel ongemoeid waar de commissaris-generaal er terecht op wijst dat verzoekers gedrag ter plaatse niet in overeenstemming kan worden gebracht met het bestaan van een imminente doodsb bedreiging door de MS.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en overwegingen, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen met de MS niet aannemelijk hebben gemaakt. Het argument in de verzoekschriften dat vijf leden van de familie werden gehoord over deze feiten en dat nergens in de bestreden beslissingen gewag wordt gemaakt van enige tegenstrijdigheid of inconsistentie doet niets af aan het geheel van de hoger aangehaalde onaannemelijkheden in de verklaringen van verzoekende partijen, dat van aard is de geloofwaardigheid van de door hen voorgehouden problemen op fundamentele wijze te ondermijnen. Aan hun vergeefse pogingen om bescherming te verkrijgen van de nationale autoriteiten kan bijgevolg evenmin enig geloof worden gehecht. Wat dit betreft, spreken verzoekende partijen in hun verzoekschriften overigens hun eerdere verklaringen tegen. Dat zij geen klacht durfden indienen bij de politie gezien de politie geïnfilteerd zou zijn door bendeleden, zoals zij in hun verzoekschriften poneren, strookt immers niet met hun verklaringen volgens dewelke verzoeker en tweede verzoekster op 12 januari 2020 klacht hebben ingediend bij de politie. Verzoekende partijen hebben deze klacht trouwens ook neergelegd in het kader

van hun verzoeken om internationale bescherming (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 5+B, map met 'documenten', nr. 9). De vaststelling dat zij thans in hun verzoekschriften het tegendeel beweren, schaadt hun geloofwaardigheid verder. De bij de verzoekschriften gevoegde algemene informatie over corruptie bij de politie (stukkenbundels verzoekende partijen, stuk 3) doet geen afbreuk aan deze vaststelling en is bijgevolg niet dienstig.

Het vindt evenmin steun in hun eerdere verklaringen dat de bedreigingen erger en erger werden *"naarmate verzoekende partij klacht indiende en bescherming vroeg aan de El Salvadoraanse autoriteiten"*, zoals verzoekende partijen elders in hun verzoekschriften aanhalen, *nota bene* geheel in tegenspraak met hun hierboven aangehaalde bewering dat zij geen klacht durfden indienen. Verzoeker verklaarde dat hij klacht ging indienen bij de politie een dag nadat hij met de rest van het gezin naar zijn schoonouders was verhuisd (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 4+B, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9). Uit zijn verklaringen blijkt niet dat er zich sindsdien nog confrontaties met bendeleden hebben voorgedaan of dat hij of zijn gezin nog bedreigingen hebben ontvangen. Toen verzoeker op een dag terugkeerde naar zijn woning om de honden eten te geven zou hij er door een vrouw zijn aangesproken die hem waarschuwde omdat de bendeleden haar zouden hebben gevraagd de bewegingen van hem en zijn gezin in de gaten te houden. Hem gevraagd of er nog iets gebeurd is tijdens het verblijf bij zijn schoonouders, antwoordde verzoeker ontkennend (*ibid.*, p. 15). Verzoeker noch zijn familie zouden voor hun vertrek uit hun land van herkomst nog problemen hebben gekend en na hun vertrek zouden ook zijn schoonouders geen problemen hebben gehad (*ibid.*, p. 16). Deze verklaringen stemmen overeen met die van verzoeksters (adm. doss. verzoeker en eerste verzoekster, stuk 4+B, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, p. 12; adm. doss. derde verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12; adm. doss. vierde verzoekster, stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11).

Voor het overige verwijzen verzoekende partijen naar de door hen afgelegde verklaringen *"over de bedreigingen en overvallen door de bendeleden die verzoekende partij hebben gedwongen om haar land te verlaten"*, verwijten zij de commissaris-generaal de ernst van de situatie in El Salvador te minimaliseren en stellen zij zich de vraag of zij dan dood hadden moeten zijn of zwaargewond moeten geraken alvorens de commissaris-generaal geloof zou hechten aan hun relaas. Zodoende weerleggen noch ontkrachten zij de hoger aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers. De Raad herhaalt dat het aan verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij met een dergelijk summier betoog evenwel in gebreke blijven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekende partijen de volgende in de bestreden beslissingen opgenomen motieven volledig ongemoeid laten:

"Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald."

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken."

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een

bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

3.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekende partijen hun problemen met de bende MS niet aannemelijk maken.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte maken verzoekende partijen niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico lopen om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

3.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking

komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid hun asielmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekende partijen uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X, X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN